

Vaig llegir el Cartell pera la Testa:
en balla pel cap una sèrie per cant
y piano, però no sé si dindré prou
temps. Y tu que faràs? De rata
de biblioteca altre cop?

Si de cás feya alguna cosa, la
faría ben esgarifosa, aquest any
que no hi ha en Sedrell al jurat.

Per la Revista no sé que escriu-
re y si parlava d'algun assumpte
d'aquí semblaria que vull esme-
nar la plana on en J. J. M. Ven-
rem si algun dia se m'acudirà
algun tema original.

Si deus un moment desva-
gat (?), escriume que'm serà
grat y donam des impressions
sobre les actuals circumstancies.

T'abraça:

Llicent M^a

Paris 23-12-05
R504

Estimat amic:

Don quart de dotze de la
nit y en aquest moment derno
d'un concert de la Société Bach
havent reconfortat mon esperit
en una música sana, sençera,
afirmativa. L'any dels boule-
vards y de ses furies i in-
quietuts, la meua cambra
m'ofereix un asil de pau y
de repòs. En aquest moment
sento una gran calma que
s'apodera de mi, y fins l'a-
myoransa de la Pàtria y de la
Llar se'm torna dolça, y
fins el record de lo que no ter-
minarà més em sembla agra-
vol.

Agafa ta carta indignada,

Voldria viure al teu al la mateixa
indignació y no puc. Si t'hagués
escrit ahir, si ho deixés per un altre
dia veurias que la quietud del
moment present es dels passats.
Però: Si haguessis llegit les lletres
que he escrit a casa aquets dies
passats te quedarias escriuixit
al veure al quin atreviment de
conceptes esbravo la meua ràbia,
perque, verament, lo Succelhit
darrerament a Barcelona es
l'ultima gota que fa vessar el
vas de les iniquitats.

No, no soc una ànima freda
pera quedar indiferent devant
els infortunis de la Pàtria!

Però ara, l'hora misteriosa, el
silenci, tot conspira pera que t'és
criqui una carta "flamenca". Ja
presenteix els cants de demà:
et in terra pax hominibus
bonae voluntatis.

Y penso en tu, en l'home ex-
celent, en el ver amic, en l'artista
y penso que ets dels de bona volun-
tat y així y et desitjo ab tota
l'ànima pau, pau y sempre pau;
pau d'esperit en mitg dels tem-
porals incessants de la vida,
lo que tu anomenas filosofia,
però il·luminada ab claror
de dalt.

No crequis que aquesta par-
rafada siga un exercici de retòri-
ca: m'ha sortit, corrent e cala-
mo, ben espontàneament. És
molt dolç parlar ab les persones
que compreenen.

M'alegra que la Nit d'Abril
vagi entrant. May hauria ima-
ginal ser un autor tan enig-
màtic. Si segueix així, avial
Aindré que acudir als comenta-
ris y notes aclaratorias.

